

Τὸ Ἑλληνικὸν αἶσθημα καὶ τὸ τραγοῦδι
τοῦ Δεληγιάννη.

796

Τὰ ἦθη καὶ τὸ αἶσθημα τοῦ Ἕλληνοσ με κάνει
Ἐνα τραγοῦδι νὰ σοῦ πῶ, κύριε Δεληγιάννη,
Καὶ νὰ 'σαι λίαν πρόθυμος καὶ προσεχὴς ν' ἀκουοιοσ
Ἐπερὶ καὶ τὸν ταμπουρά 'λιγάκι νὰ τὸ σκοβξῃσ
Ὡ τῆσ χαρὰσ ἡ ἔνδοξοσ ἡμέρα πλησιοζει
Κ' εἰσ τῶν Ἑλλήνων τὰ παιδιὰ θερμῶσ τὸ αἷμα βραζει
Ἐφθασεν ὁ Εὐαγγελισμὸσ παρθένοσ πναγίας
Ἡ ἔθνική μας ἑορτὴ Ἑλλάδοσ σωτηρία
Ὁ Διάκοσ καὶ ὁ Βότσαρησ ὁ Μάρκοσ μας φωνάζουν
Μᾶσ περιμένει ἡ Πατρίσ καὶ τ' ἄρματα μᾶσ κράζουν
Ἐχομ' ἀδελφια χριστιανὸσ ὅπου εἶναι σκλαβωμένοι
Καὶ εἰσ τὸν τριστάρβαρον ἐχθρὸν εἶναι ὑποδουλομένοι
Ἐχουν αἰῶνασ 'στὴν σκλαβιάν καὶ εἰσ τὴν τυραννίαν
Καὶ περιμένουν ἀπὸ μᾶσ νὰ λάβουν σωτηρίαν
Στακόσου, Δεληγιάννη μου, καὶ κάμε τὸν σταυρόν σου
Ἀμέσωσ κάλεσ' τὸ ἄρχηγὸσ σύναξε τὸν στρατόν σου
Καὶ στάσου εἰσ τὴν Ἴψηλὴν θέσιν ὅπου κατέχησ
Μέτρησε τὰ στρατεύματα πόσαισ χιλιάδεσ ἔχεισ
Κι' ἀνίσωσ, κύρ Πρωθυπουργέ, καὶ σοῦ φανοῦν ὀλίγαισ
Κάλεσε ἀμέσωσ γρήγορα καὶ ἄλλαισ ἡλικίαισ
Νὰ μάσησ ἄνδρεσ ἥρωεσ καὶ νέουσ παλληκάρια
Ποῦ εἰσ τὴν μάχην γίνονται θερία λεοντάρια
Δὸσ μας φουσέγκια ἄφθονη καὶ ὄπλον γερᾶ στὸν ὄμον
Τῶν παλαιῶν ἀγωνιστῶν νὰ πιάσωμεν τὸν δρόμον
Τὸν Ἴπουργὸν τῶν ναυτικῶν ἀμέσωσ κάλεσέ τον
Καὶ διὰ τρόποσ μυστικοῦ καλὰ συμβούλευσέ τον
Νὰ δώση λίαν προσοχὴν εἰσ τὰ παρᾶλιά μας
Ὁπου ἡμεῖσ θ' ἀφήσωμεν γυναῖκασ καὶ παιδιὰ μας
Ἐμπρὸσ, ἀδελφια Ἑλληνέ, καὶ πρὸσ Θεὸν ἐλπίσ μας
Ἐμπρὸσ ποῦ τώρα μᾶσ καλεῖ ἡ προσφιλέσ Πατρίσ μας
Ἐχομεν ἥρωασ ἀρχηγὸσ ἄξιουσ κοπετανέουσ
Ἀξιπαῖνοουσ 'στὸ σπαθὶ καὶ 'στὴν φωτιάν γενναίουσ
Ποῦτον παράδειγμα ἔχομεν τοῦ ἥρωοσ Τερτίπη
Ὁποιοσ ἀδελφια τὸ σκεφθῆσ κάνει μεγάλη φρίκη
Στὴν Καλαμπάκα ἔκαμεν ἐξακουσμένην μάχη
Ἐγγέ του τοῦ Τερτίπη μας χίλιασ καλῶραισ νᾶχη
Πιστῶσ γενναίωσ πολεμᾶ με μίαν διλοχίαν
Πατρίδα μας ἐτίμησε τρόμαξε τὴν Τουρκίαν.
Διούτερὸν ἡ μάχη τοῦ Ζορμπᾶ κυρίου Μαυροδήμου
Τὸ εἶδα με τὰ 'μάτια μου ἐνκεῖ πλοσίον ἡμου
Τοῖσάκοντα Ἐὐζωνάκια εἶχε μόνον σιμά του
Καὶ ἐπτακοσίουσ Ὀθωμανὸσ ἔβαλε ἔμπροσθά του
Ἄν ἐτραγούδησα κακὰ νᾶμαι συγχωρημένος
Διότι, κύρ Πρωθυπουργέ, ἔτο' εἶμαι μαθημένος
Ἐσώθη τὸ τραγοῦδι μας κ' ἡμέραισ τῶν ἐχθρῶν μας
Ἐμπρὸσ, κύρ Δεληγιάννη μου, νὰ δοξασθῇ ὁ Σταυρόσ μας
Καὶ πάλιν, κύρ Πρωθυπουργέ, θερμῶσ παρακαλοῦμεν
Ὅτι θὰ κάμησ γρήγορα νὰ μὴν ἀργοποροῦμεν.
Ὁ συντάξασ τὸ παρὸν Αὐτίνοσ Ἰωάννησ
Σῆμερον ἄβριον καὶ γὼ παιδί τοῦ Δεληγιάννη.
Κατάγομαι ἀπὸ Χλωμόν τῆσ Μέσησ ἐπαρχίασ
Ἀπὸ τὸν δῆμον Λευκιμμάϊων καὶ τοῦ νομοῦ Κερκύρασ
Προῦπρητέησα ἵππεὸσ 'στὴν πρώτην ἵππαρχίαν
Καὶ ἦλθα καὶ ἐθελοντέησ μέσα πὸ τὴν Βλαχίαν.

Ἐν Κερκύρα τῆ 10 Μαρτίου 1886.

Ὁ Συντάκτησ ἸΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΤΕΛΗ ΑΥΤΙΝΟΣ.

Τυπογραφείον «Ἀθηνᾶ».

Αρ. Εισ. 670
VI 192

